

Účelem této práce bylo upozornění na nutnost věnovat větší pozornost právní ochraně povinné mlčenlivosti, zejména z hlediska trestního práva hmotného i procesního. Současná doba přináší stále větší individualizaci, prosazování vlastních či skupinových zájmů na úkor oprávněných zajmu jiných osob. Důvěra ve vzájemných vztazích se pomalu vytrácí a je nahrazována účelovostí kontaktů. Je to však žhavý aktuální zájem, aby v tomto smyslu byla zjednána naprava a permanentně posilována důvěra v právní řád.

Vzhledem k nedostatečnosti komplexního hodnocení a zpracování institutu povinné mlčenlivosti byla věnována větší pozornost obecným výkladům. Uplatňování tohoto institutu je nejcitlivější v trestním řízení. S uspokojením je nutno konstatovat, že trestněprávní předpisy mají tuto problematiku rádně zpracovánu, aby v praxi nevznikaly vážnější pochyby a potíže. Proto byla celková problematika zpracována ve vztahu k trestněprávním předpisům, včetně procesních.

Nelze říci, že by v ostatních oblastech právní ochrany nebyla věnována žádná pozornost této právní ochraně. Chybí však potřebná návaznost, právní úprava této ochrany je většinou cílena speciálně profesně, stejně jako odborná literatura.

Nelze jednoznačně negativně hodnotit legislativní snahu o sladění naší platné právní úpravy s mezinárodními normami a světovým trendem. Konečný výsledek harmonizace však trvá příliš dlouho.

Komplexní pojetí právního institutu povinné mlčenlivosti by jistě prospělo k lepšímu uplatňování v praxi a snížení nepřehlednosti a roztríštěnosti příslušných norem v praxi.